

Ved samtykke forstås enhver frivillig, specifik og informeret viljestilkendegivelse, hvorved forsikringstageren indvilger i, at oplysninger om forsikringstageren videregives.

Der gælder ikke noget formkrav til samtykket, som derfor kan afgives såvel skriftligt, herunder digitalt, som mundtligt.

Samtykket skal være specifikt, hvilket indebærer, at det af samtykket klart skal fremgå, hvilke oplysninger der videregives, hvilke formål videregivelsen tjener, samt hvem modtageren af oplysningerne er.

Det er desuden et krav, at forsikringstageren er informeret om samtykkets indhold. Herved forstås, at forsikringsselskabet skal sikre sig, at forsikringstageren har tilstrækkelig information til fuldt ud at forstå samtykkets omfang. Det påhviler forsikringsselskabet at løfte bevisbyrden for, at der foreligger et samtykke som krævet efter bestemmelsen.

Samtykket skal være udtrykkeligt, og et stiltiende samtykke er derfor ikke tilstrækkeligt.

Efter forslaget *stk. 5, 1. pkt.*, skal forsikringsselskabet påse, at de personer, der modtager fortrolige oplysninger om forsikringstagerens forhold, har kendskab til, at de er omfattet af tavshedspligt. Dette kan eventuelt ske ved, at den modtagende virksomhed forpligter sig til at informere sine medarbejdere, hvorefter forsikringsselskabet ikke selv behøver at informere den enkelte medarbejder. Såfremt den modtagende virksomhed er en finansiel virksomhed, hvor de ansatte i forvejen er underlagt en lovfastsat særlig tavshedspligt, kan det afgivende forsikringsselskab forudsætte, at de ansatte er bekendt med tavshedspligten.

Det påhviler forsikringsselskabet at fastsætte retningslinier for, hvilke oplysninger, der kan videregives efter forslaget *stk. 6*. Disse retningslinier skal være offentligt tilgængelige. Formålet med reglen er at give forsikringstageren mulighed for at fravælge et selskab, der videregiver flere oplysninger, end forsikringstageren ønsker.

Retningslinierne skal angive, hvilke typer af oplysninger om forsikringstageren der videregives til hvilke typer af virksomheder. Det behøver ikke at være en detaljeret opremsning af alle oplysninger, men retningslinierne skal give forsikringstagerne et tilstrækkeligt præcist indtryk af, hvor personlige oplysninger der videregives. Retningslinierne behøver ikke at blive udleveret til alle forsikringstagere, men de skal være tilgængelige for alle forsikringstagere. Dette vil eksempelvis være tilfældet, såfremt retningslinierne fremgår af en brochure, der kan udleveres til interesserede forsikringstagere.

Til nr. 25

1. pkt. er uændret i forhold til den gældende bestemmelse. I *2. og 3. pkt.* foreslås bødestraf for ikke at overholde tavshedspligten efter forslaget § 257 b. Det foreslås endvidere at strafbelægge uberettiget udnyttelse af de fortrolige oplysninger. Som efter den gældende § 258, stk. 1, 2. pkt., er det således belagt med straf både at overtræde tavshedspligten og uberettiget at udnytte fortrolige oplysninger.

Til § 2

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 2000.

Overgangsreglen i *stk. 2* sikrer, at den ansvarshavende aktuar, der ved lovens ikrafttræden tillige er ansat som direktør i selskabet, kan fortsætte hermed, indtil den pågældende fratræder ansættelsesforholdet.

I *stk. 3* foreslås, at reglerne om, at perioden fra regnskabs afslutning til generalforsamlingens afholdelse højst må udgøre 5 måneder mod nu 6 måneder, første gang skal finde anvendelse, når årsregnskabet afsluttes i år 2000. Afsluttes et årsregnskab eksempelvis 31. december 2000, skal generalforsamlingen således være afholdt inden udgangen af maj måned 2001.

Overgangsreglen i *stk. 4* sikrer, at de forsikringsselskaber, der har et regnskabsår, der afviger fra kalenderåret får en periode til at foretage omlægningen til kalenderåret. I alt 35 forsikringsselskaber har p.t. regnskabsår, der afviger fra kalenderåret. Det foreslås, at disse selskaber senest med virkning for år 2002 skal have omlagt deres regnskabsår, så det følger kalenderåret. Det foreslås, at Finanstilsynet får mulighed for at dispensere fra dette krav. Dispensationen tænkes specielt anvendt i tilfælde, hvor selskabet er under afvikling eller i tilfælde, hvor andre forhold gør det uhensigtsmæssigt, at omlægningen skal finde sted inden for denne frist. Omlægningsperioden må i henhold til forslaget ikke overstige tolv måneder. Dette krav svarer til årsregnskabslovens krav i forbindelse med omlægninger, jf. § 3, stk. 3, i årsregnskabsloven.

Forslaget medfører, at forsikringsselskaber, der i dag driver anden erhvervsvirksomhed sammen med forsikringsselskaber, pengeinstitutter, fondsmægler-selskaber eller realkreditinstitutter, der indgår i koncern eller administrationsfællesskab med forsikringsselskabet, kan fortsætte med at drive de pågældende virksomheder. De pågældende selskaber pålægges at underrette Finanstilsynet herom, af hensyn til den fremtidige håndhævelse af bestemmelsen.